

לא יפסיק להעלותה לאותו המקום שנשלה. מהעמוד האמצעי צריך להעלותה עד אין סוף.

וכשמוריד אותה, נאמר בו כל הפורע פורע בברוך. (וכאשר מוריד אותה) בו צריך להעלות אותה עד אין סוף (ולחורידה) ועד אין תכלית, ולא יפסיק אותה ממנו לא למעלה ולא למטה. לפעמים ו' הוא בעלה בצדיק בששת הפרקים של שתי השוקים, יורדת אליו בשתי שוקים. לפעמים בעלה הוא ו' בשתי זרועות, בששה פרקים עולה אליו בשתי זרועות. לפעמים הוא בעלה בין האב והאם, בין י"ה צריך להעלותה לשם. לפעמים הוא בעלה בכתר ו' בבין י"י כמו זה א' צריך להעלותה אליו. וכשעולה לשם אליו, נאמר בה (תהלים קיח) אכן מאסו הבונים וגו'. בשחיה עולה למעלה בראש של כל הראשים, שואלים בשבילה המלאכים איה מקום כבודו להעריצו. וכשעולה לא' (למעלה) היא כתר בראש של ש, עטרה על ראשו. כשירדת עמו, יורדת ונעשית ׀ נקדה למטה ממנו. ובכל דרגה שעולה, כך יורדת. כשעולה נקראת פתור בסוד הטעמים, וכשירדת נקראת נקדה, וכשהיא כמו זה אוי, וי מתיחדת עמו. וכשהיא פתור על ראשו, נקראת אות זין. כלולה ממנו אות הברית שהיא שביעית, שהכל ודאי שביעי. האכן הזו היא בגן כל העולמות, ובשבילה נאמר (דברים כה) אכן שלמה וצדק יהיה לך. היא מדה בין כל ספירה וספירה, שכל ספירה עולה בה לעשר.

השעור של הו' בה נעשה אמה, עשר אמות ארץ בין כל ספירה

(שם מט כד) משם רעה אכן ישראל לא יפסיק לסלקא לה לההוא אתר דאתנטילת מעמודא דאמצעיתא דצריך לסלקא לה עד אין סוף. וכד נחית לה אתמר ביה כל הפורע פורע בברוך. (נ"א וכד נחית לה) ביה צריך לסלקא לה עד אין סוף (נ"א ולנחמא לה) ועד אין תכלית. ולא יפסיק לה מינה לא לעלא ולא לתתא. לזמנין איהו בעלה ו' בצדיק בשית פרקין דתרין שוקין נחית לגבה בתרין שוקין. לזמנין דאיהו בעלה ו' בתרין דרועין בשית פרקין סליקת לגבה בתרין דרועין. לזמנין איהו בעלה בין אבא ואמא, בין י"ה צריך לסלקא לה לגבי תמן. לזמנין איהו בעלה בפתר ו' בבין י"י כגונא דא א' צריך לסלקא לה לגבה. וכד סליקת תמן לגבה אתמר בה (תהלים קיח כב) אכן מאסו הבונים וגו'.

בר איהי סליקת לעלא ברישא דכל רישין, שאלין בגינה מלאכיא איה מקום כבודו להעריצו. וכד סלקא לא' (נ"א לעלא) איהו תגא ברישא דא' עטרה על רישיה שו פד נחמא ביה נחמא ואתעביד נקדה לתתא מנה ׀. ובכל דרגא דסליקת הכי נחיתת. פד סליקת אתקריאת תגא ברזא דטעמי. וכד נחיתת אתקריאת נקדה, וכד איהי כגונא דא אוי. וי מתיחדת עמה וכד איהי תגא על ראשה אתקריאת אות זין. כלילא מנה אות ברית דאיהו שביעאה דכלא שביעי ודאי, האי אבנא איהי בנינא דכל עלמין. ובגינה אתמר (דברים כה) אכן שלמה וצדק יהיה לך. איהי מדה בין כל ספירה וספירה, דכל ספירה בה סליק לעשר.

שעור דילה ו' בה אתעביד אמה, עשר אמות ארץ בין כל ספירה וספירה. ורזא דמלא

עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקֶּרֶשׁ וּבֵין כָּל אַמָּה
וְאַמָּה אֵיחִי עֶשֶׂר, בֵּין פֶּרְקָא וּפֶרְקָא תִּשְׁבַּח
לָהּ. וְי' עֶשֶׂר זְמַנֵּינֵי סְלִיקַת לְמַאָּה. וְהַפּוּכָא
דְּמַאָּה אַמָּ"ה.

וּסְפִירָה, וְסוּד הַדָּבָר - עֶשֶׂר אַמּוֹת
אַרְבֵּי הַקֶּרֶשׁ. וּבֵין כָּל אַמָּה וְאַמָּה
הִיא עֶשֶׂר, בֵּין פֶּרְקָא וּפֶרְקָא תִּמְצָא
אוֹתָהּ. וְי' עֶשֶׂר פְּעָמִים עוֹלָה
לְמַאָּה. וְהַפּוּכָא שֶׁל מַאָּה -
אַמָּ"ה.

כָּרַ מְדָה וּמְדָה אַתְקָרִי עוֹלָם. וְאַנּוּן י"ו שְׁעוֹר
וּמְדָה ו' שְׁקַל י' מְדָה דִּילִיָּה, וְשִׁיעוֹרָא
דְּמְדָה חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְבֵּי וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רַחֲב.
וְאַנּוּן לְקַבֵּל שְׁעוֹר דְּכָל רְקִיעַ דְּמַהֲלָךְ ת"ק
שָׁנָה אַרְבֵּה וְת"ק שָׁנָה פּוֹתֵינָא. וְאַנּוּן ה"ה הָרִי
לָךְ שְׁעוֹר קוֹמָה בְּאַתְנוֹן יְהו"ה, דָּאֵת ו' אֵיהוּ
תִּפְאַרְת, הַשְּׁמַיִם חֲמֵשׁ רְקִיעִים דִּילָהּ ה' אֶלְיָן
אַתְקָרִיאוּ הַשְּׁמַיִם, חֲמֵשׁ רְקִיעִים דְּכִלְיָן
בְּשְׁמַיִם. חֲמֵשׁ עֲלָאִין שְׁמֵי הַשְּׁמַיִם. וְאַנּוּן
כִּלְהוּ ה"ה חֲמֵשׁ בְּחֲמֵשׁ.

כָּרַ מְדָה וּמְדָה נִקְרָאת עוֹלָם.
וְאוֹתָם י"ו שְׁעוֹר וּמְדָה, ו' שְׁקַל,
י' הַמְדָה שְׁלוֹ. וְשְׁעוֹר שֶׁל הַמְדָה
חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְבֵּי וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת
רַחֲב, וְהֵם כְּנֻגַד הַשְּׁעוֹר שֶׁל כָּל
רְקִיעַ שְׁמַהֲלָךְ חֲמֵשׁ אַמּוֹת שָׁנָה
אַרְכּוֹ וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת שָׁנָה רַחֲבוֹ.
וְהֵם ה"ה. הָרִי לָךְ שְׁעוֹר קוֹמָה
בְּאוֹתֵינֵי יְהו"ה, שְׁהֵאוֹת ו' הִיא
תִּפְאַרְת. שְׁמַיִם, חֲמֵשׁ רְקִיעִים
שְׁלוֹ, ה' אֵלוֹ נִקְרָאוּ הַשְּׁמַיִם,
חֲמֵשׁ רְקִיעִים שְׁכִלּוּלִים
בְּשְׁמַיִם. חֲמֵשׁ עֲלִיוֹנִים שְׁמֵי
הַשְּׁמַיִם. וְהֵם כָּלֵם ה"ה חֲמֵשׁ עַם
חֲמֵשׁ.

ו' רְקִיעַ שְׁתִּיתָאָה לוֹן. י' שְׁבִיעָאָה לוֹן וְאַנּוּן
שְׁבַעָה בְּשַׁבְעָה וְסִלְקִין אַרְבֵּיסַר. וְהָכִי אַנּוּן
אַרְעִין שְׁבַעָה עַל גְּבִי שְׁבַעָה כְּגִלְדֵי בְּצָלִים.
וְכִלְהוּ רְמִיזִין בְּתַרְיִן עֵינִין. י' אַתְקָרִי עוֹלָם
קָטָן. ו' עוֹלָם אַרְבֵּי וְכָל מָאן דְּבַעֵי לְמַשְׁאֵל
שְׁאֵלְתוּי לְגַבֵּי עוֹלָם אַרְבֵּי, צָרִיף לְאַרְבָּא בֵּיהּ.
וּבְעוֹלָם קָצֵר צָרִיף לְקָצֵרָא בֵּיהּ.

ו' הַרְקִיעַ הַשְּׁשִׁי לָהֶם. י' שְׁבִיעִי
לָהֶם, וְהֵם שְׁבַעָה עִם שְׁבַעָה,
וְעוֹלָם אַרְבַּעָה עֶשֶׂר. וְכָךְ הֵן
הָאַרְצוֹת שְׁבַע עַל גְּבִי שְׁבַע כְּגִלְדֵי
בְּצָלִים. וְכָלֵם רְמִיזִים בְּשִׁתֵּי
עֵינִים. י' נִקְרָאת עוֹלָם קָטָן. ו'
עוֹלָם אַרְבֵּי. וְכָל מִי שְׁרוּצָה לְשָׂאֵל
שְׁאֵלְתוֹ לְגַבֵּי עוֹלָם אַרְבֵּי - צָרִיף
לְהָאַרְבֵּי בּוֹ, וּבְעוֹלָם קָצֵר - לְקָצֵר
בּוֹ.

וְעַר דָּא אָמְרוּ מְאִרֵי מְתַנִּיתִין מְקוֹם שְׁאַמְרוּ
לְהָאַרְבֵּי אֵינּוּ רִשְׁאֵי לְקָצֵר. לְקָצֵר, אֵינּוּ
רִשְׁאֵי לְהָאַרְבֵּי. לְקָצֵר בְּצִלּוֹתָהּ (כַּמְדַּבֵּר יב יג) אֵל
נָא רְפָא נָא לָהּ בְּנִקְדַת י'. לְהָאַרְבֵּי מְסֻטְרָא
דָּאֵת ו' וּנְפִילָה בָּאֵת פ' וְכִלְא פ'וֹ (דְּבָרִים ט יח)
וְאַתְנַפֵּל לְפָנֵי ה' אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה.
וְכִלְא מ"ם י' נִקְדָּה בְּאַמְצַעִיתָא אַתְעַבִּיד מִים.
וּמְסֻטְרָא דְּחֻסַד צָרִיף לְאַרְבָּא בְּצִלּוֹתָהּ.
וּבְשִׁמָּא קְדִישָׁא יִסְלִיק יְהו"ה
בְּרַבִּיעַ. וְצָרִיף לְאַרְבָּא בְּתַנּוּעָה זו דְּאֵיהוּ רְזָא
דְּתַקִּיעָה. לְקָצֵר מְסֻטְרָא דְּגַבְוָרָה בְּתַנּוּעָה
יְהו"ה בְּרַבִּיעַ. וְצָרִיף לְהָאַרְבֵּי בְּתַנּוּעָה הַזֹּה, שְׁהִיא סוּד הַתְקִיעָה. לְקָצֵר מְצַד הַגְּבוּרָה בְּתַנּוּעָה

וְעַר זֶה אָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה,
מְקוֹם שְׁאַמְרוּ לְהָאַרְבֵּי אֵינּוּ רִשְׁאֵי
לְקָצֵר, לְקָצֵר - אֵינּוּ רִשְׁאֵי
לְהָאַרְבֵּי. לְקָצֵר בְּתַפְלָתוֹ - אֵל נָא
רְפָא נָא לָהּ בְּנִקְדַת י'. לְהָאַרְבֵּי -
מְצַד הָאוֹת ו', וּנְפִילָה בָּאוֹת פ',
וְהַכֵּל פ"ו, וְאַתְנַפֵּל לְפָנֵי ה'
אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה.
וְהַכֵּל מ"ם, י' הַנִּקְדָּה בְּאַמְצַע
נְעֻשִׁית מִים.

וּמְצַד הַחֻסַד צָרִיף לְהָאַרְבֵּי
בְּתַפְלָתוֹ. וּבְשֵׁם הַקְדוּשׁ יַעֲלֶה
לְקָצֵר מְצַד הַגְּבוּרָה בְּתַנּוּעָה

של שְׁבָרִים, שְׁשֵׁם תְּבִיר בִּינוּנִי, לא באריכות ולא בקצור, בתרועה בעמוד האמצעי שהיא שלשלת, ששניהם שקל הקדש, כנגד רביע שהוא עולה חולם. השְׁבָרִים כנגד שְׁבָא. זה צריך להעלות קול, וזה צריך להוריד אותה. ומשום זה אותם שְׁבָרִים תרועה, שלשלת זו י' סגולתא.

פְּתַח וְאָמַר, זְרָקָא מְקַף שׁוּפְרֵי הוּלְף סְגוּלְתָא. בחשאי שְׁכִינְתָא תַתָּא (ש"א א יג) וְקוּלָּה לא ישמע פתח נקדת ימין יהו"ה מלף. נקדת שמאל יהו"ה מלף. הנקדה האמצעית יהו"ה ימלף. רביע להעלות קול. תביר לשבר הקול. השלשלת אוחות בשניהם כשלשלת. והוא כמו הרביע שפארף בה תבכה, והיא נקדה אחת כמו שהחולם. אין נקדה שאין לה כמו שלה בטעמים. סגול אל הסגולתא. שְׁבָא כנגד זְרָקָא גְדוּל, כָּלֵם תַּמְצָא אוֹתָם נְקוּדִים כְּמוֹ שֶׁהִטְעַמִּים לְמִי שִׂידַע סוּדוֹת נִסְתָּרִים.

קָם זְקַן הַזְּקָנִים מֵאֲחַר צִלוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי, הָרִי כֹל בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה יוֹרְדִים לְעָרֶף עֶמֶד קָרְב. הַתַּמְקוֹן וְהַזְּרִז עִם כֹּל כְּלֵי הַקָּרְב. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא כֹל בְּעֵלֵי הַסּוּסִים שְׁסוּסֵיהֶם הֵם אֵשׁ, מִרְפְּבוֹתֵיהֶם מִרְפְּבוֹת לְהִבָּה, רְמַחֵיהֶם אֵשׁ, וְחִרְבוֹתֵיהֶם אֵשׁ, וְקִשְׁתוֹתֵיהֶם אֵשׁ, וְחִילוֹתֵיהֶם אֵשׁ. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁזָקֵן הַזְּקָנִים בָּא עִמָּהֶם, שְׁנֵאמַר בּוֹ (דניאל ט) עֲתִיק הַיָּמִים יוֹשֵׁב, וְלִבּוֹשׁוֹ כְּשֶׁלֶג לְבָן וְכו'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, חֲבָרִיא שְׁעֵתָא אִיהוּ הַשְּׁעָה הִיא לְהַתְקִין הַשְּׁכִינָה בִּינוּנוֹ לְהַגֵּן עֲלֵינוּ בְּקָרְב הַזֶּה. וְהַתּוֹרָה, שְׁהִיא הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, הִיא יוֹרֶדֶת בְּכַמָּה בְּעֵלֵי קוּלוֹת וְשׁוּפְרוֹת, וְכַמָּה פְּרָשִׁים תְּקִיפִים

דְּשְׁבָרִים, דְּתַמָּן תְּבִיר בִּינוּנִי לֹא בְּאַרְיִכוֹ לֹא בְּקִצְרוֹ, בְּתַרְוֵעָה בְּעַמּוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא דְּאִיהִי שְׁלִשְׁלֵת. דְּתַרְוֵיהּוּ שְׁקַל הַקֶּדֶשׁ לְקַבֵּל רְבִיעַ דְּסֻלִּיק אִיהוּ חֵלֶם. שְׁבָרִים לְקַבֵּל שְׁבָא. דָּא בְּעָא לְסֻלְקָא קָלָא, וְדָא בְּעָא לְנַחְתָּא לָהּ. וּבִגִּין דָּא אֲנוּן שְׁבָרִים תַּרְוֵעָה שְׁלִשְׁלֵת דָּא י' סְגוּלְתָא.

פְּתַח וְאָמַר זְרָקָא מְקַף שׁוּפְרֵי הוּלְף סְגוּלְתָא. בחשאי שְׁכִינְתָא תַתָּא (ש"א א יג) וְקוּלָּה לא ישמע פתח נקדת ימין יהו"ה מלף. נקדת שמאל יהו"ה מלף. נקדה אמצעית יהו"ה ימלף. רביע לסלקא קלא. תביר לתפרא קלא. שלשלת אחיד בתרויהו כשלשלאה. ואיהו כגונא הרביע דמאריף בה תבה, ואיהו נקדה חדא כגונא החולם. לית נקדה דלית לה כגונא דילה בטעמי. סגול לגבי סגולתא. שְׁבָא לְקַבֵּל זְרָקָא גְדוּל בְּלֵהוּ תַשְׁפַּח לֹון נְקוּדִי, כְּגוֹנָא דְּטַעְמֵי לְמָאן דִּידַע רְזִין סְתִימִין.

קָם סְבָא דְּסַבִּין מִבְּתַר טוּלָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר רַבִּי רַבִּי הָא כֹּל מְאַרִי מִתְּנִיתִין קָא נַחְתִּין לְאַגָּחָא קָרְבָא עִמָּהּ. אֲתַתְּקוֹן וְאַזְדַּרְזוּ בְּכֹל מְאַנִּי קָרְבָא. וְלֹא עוֹד אֲלֵא כֹל מְאַרִי דְּסוּסוֹן דְּאֲנוּן סוּסֵיהוֹן דְּאֵשׁ, מִרְפְּבוֹתֵיהוֹן מִרְפְּבוֹת לְהִבָּה, רוֹמַחֵיהוֹן אֵשׁ, וְחִרְבוֹתֵיהוֹן אֵשׁ, וְקִשְׁתוֹתֵיהוֹן אֵשׁ, וְחִילוֹתֵיהוֹן אֵשׁ. וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְּסַבָּא דְּסַבִּין קָא אֲתִי עִמָּהוֹן, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (דניאל ז ט) וְעֲתִיק יוֹמִין יִתְּב לְבוּשָׁה כְּתֹלַג תּוֹר וְכו'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, חֲבָרִיא שְׁעֵתָא אִיהוּ לְאַתְקָנָא שְׁכִינְתָא בִּינוּנָא לְאַגָּחָא עֲלָנָא בְּהֵאִי קָרְבָא. וְאוּרִיתָא דְּאִיהִי עַמּוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא, אִיהִי נַחִית בְּכַמָּה מְאַרִי דְּקָלִין וְשׁוּפְרִין, וְכַמָּה פְּרָשִׁין תְּקִיפִין מְלַמְדֵי מְלַחְמָה לְאַגָּחָא (דניאל ז ט) עֲמָנָא. וּבִגִּין דְּאוּרִיתָא דְּאִיהוּ